

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA DE SOLUTIONARE A CONTESTATIILOR

DECIZIA 313 / 2006

Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia Generala a Finantelor Publice J1, asupra contestatiei depusa de SC X SRL din O1, judetul J1.

Contestatia a fost formulata impotriva deciziei de impunere din 27.09.2006 emisa de Directia Generala a Finantelor Publice J1, Activitatea de Control Fiscal, in baza raportului de inspectie fiscala din 27.09.2006 si are ca obiect impozit pe profit, majorari de intarziere aferente impozitului pe profit, penalitati aferente impozitului pe profit, taxa pe valoarea adaugata, majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, penalitati aferente taxei pe valoarea adaugata.

Contestatia a fost inregistrata la Directia Generala a Finantelor Publice J1 la data de 18.10.2006, astfel cum rezulta din stampila aplicata pe contestatia aflata la dosarul cauzei, fata de data emiterii deciziei de impunere, respectiv 27.09.2006, fiind formulata in termenul prevazut de art.177 alin.1 din Ordonanta Guvernului 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.179 alin.1 lit.c din Ordonanta Guvernului 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala este investita sa solutioneze contestatia formulata impotriva deciziei de impunere din 27.09.2006.

I. Prin contestatia formulata S.C. X S.R.L. solicita desfiintarea deciziei de impunere si sistarea executarii acesteia pana la solutionarea contestatiei.

Fata de masura organelor de inspectie fiscala de nerecunoastere ca documente justificative a facturilor fiscale de aprovizionare si realitatea operatiunilor inscrise in aceste facturi, societatea arata ca in mod eronat s-au constatat urmatoarele:

-nelivrarea marfurilor de catre SC A SRL J1 si SC B SRL ca urmare a neidentificarii sediului, respectiv faptul ca nu a fost tinuta evidenta contabila la zi;

-nerecunoasterea costurilor aferente marfurilor ca urmare a faptului ca furnizorul SC C SRL J1 nu si-a platit obligatiile fata de bugetul de stat;

-nerecunoasterea costurilor aferente marfurilor pentru ca beneficiarul SC X SRL nu a prezentat contract incheiat cu o firma specializata sau factura emisa de o terta firma, pentru transportul marfurilor;

-nerecunoasterea costurilor aferente marfurilor inscrise in facturi corect intocmite si legal procurate ca urmare a faptului ca firmele vanzatoare nu au in sold sume reprezentand datorii/creante aferente furnizorilor/clientilor;

-nerecunoasterea costurilor aferente marfurilor si deductibilitatii TVA ca urmare a adaosului foarte mic practicat.

Contestatoarea sustine ca la calcularea obligatiilor fiscale datorate a dedus sume in mod corect si legal, pe baza de documente care indeplinesc conditiile de acte justificative si documente fiscale, aratand ca legea nu impune cumparatorului restrictii comerciale sau fiscale daca furnizorii au nereguli in conducerea evidentei contabile.

In consecinta, societatea considera indreptatita cererea de anulare a sumelor din decizia de impunere.

II. Prin raportul de inspectie fiscala din 27.09.2006 care a stat la baza emiterii deciziei de impunere din 27.09.2006 intocmita de organele de inspectie fiscala ale Activitatii de Control Fiscal J1 au verificat impozitul pe profit si taxa pe valoarea adaugata aferente perioadelor 01.01.2002-31.03.2006 si respectiv 01.01.2002-31.05.2006:

Referitor la impozitul pe profit:

Organele de inspectie fiscala au transmis adrese Directiilor Generale ae Finantelor Publice O2 si J1, după cum urmează:

-Adresa din data de 13.05.2005 pentru verificarea SC D SRL O2 si SC E O2, in calitate de furnizori si SC X SRL

Adresa din data de 13.05.2005 pentru verificarea relatiei dintre SC B SRL, SC C SRL, SC F SRL si SC G SRL din O3, in calitate de furnizori si SC X SRL O1.

In urma adreselor mai sus amintite s-au primit urmatoarele raspunsuri:

Cu privire la SC D SRL O2, s-a constatat ca la sediul social declarat, din spusele vecinilor, nu functioneaza o societate comerciala si nici nu locuiesc persoanele care figureaza ca administratori ai SC D SRL.

Cu privire la SC E SRL O2, avand ca administratori pe Pf1 si Pf2, s-a constatat ca la sediul social declarat, se afla locuinta particulara

a unei terte persoane, care a relatat ca nu are cunostinta de SC E SRL O2.

Cu privire la SC C SRL , s-a constatat faptul ca societatea a efectuat livrări de mărfuri către SC X SRL O1, livrări consemnate in facturi fiscale achizitionate din surse legale, inasa SC C SRL nu a facut nici o plata la bugetul de stat.

In ceea ce priveste SC B SRL, administrator Pf3 aceasta din urma refuzat sa pună la dispozitia organelor de inspectie documentele justificative si de evidenta contabila ale societatii, pentru perioada ulterioara datei de 01.10.2004.

Pentru perioada 29.06.2004-30.09.2004, s-a constatat ca SC B SRL nu a livrat marfuri catre SC X SRL O1.

Cu privire la SC F SRL s-au constatat urmatoarele: pentru anii 2002 si 2003 nu au fost identificate facturile care ar fi fost emise de către SC F SRL catre SC X S.R.L.; in anul 2004 facturile emise de SC F SRL O3 către S.C. X SRL, in perioada aprilie - mai nu au fost inregistrate in evidenta contabila de F SRL.

Ca urmare, organele de inspectie fiscala nu si-au putut exprima punctul de vedere cu privire la realitatea operatiunilor in care figureaza ca furnizori SC D SRL O2, urmand ca la primirea unor informatii suplimentare cu privire la cele doua societati comerciale acestea sa faca obiectul unei noi verificari, conform prevederilor art.103 din Ordonanta Guvernului 92/2003, republicata

Totodata, echipa de inspectie fiscala nu a acordat dreptul de deducere a cheltuielilor cu aferente mărfurilor inscrise in facturile de la SC A SRL si SC B SRL deoarece, constatand, din răspunsurile primite de la Directia Generala a Finantelor Publice, ca operatiunile derulate nu sunt reale, iar SC F SRL este declarata firma fantoma conform adresei din 11.05.2004.

Pentru anul 2002, echipa de inspectie fiscala a stabilit impozit pe profit suplimentar. Diferenta stabilita suplimentar se datorează neadmiterii la deducere a cheltuielilor cu mărfurile, aferente facturilor fiscale de aprovizionare emise de F SRL, in temeiul articolului 9, alineatul 7, litera j din Legea 414/2002

Pentru anul 2003, echipa de inspectie fiscala a stabilit profit impozabil suplimentar. Diferenta stabilita suplimentar s-a datorat neadmiterii la deducere a cheltuielilor cu mărfurile, aferente facturilor fiscale de aprovizionare emise de către SC F SRL.

Pentru anul 2004, echipa de inspectie fiscala a stabilit impozit pe profit suplimentar. Diferenta stabilita suplimentar se datorează neadmiterii la deducere a cheltuielilor cu mărfurile, aferente facturilor fiscale de aprovizionare emise de SC F SRL si SC B SRL.

Echipa de control a stabilit prejudiciul cauzat bugetului general consolidat, reprezentând impozit profit, dobânzi si penalitati.

Referitor la taxa pe valoarea adaugata:

In baza constatarilor de mai sus, s-a stabilit pentru perioada verificata, 01.01.2002-31.05.2006, in baza art.24 alin.1 din Legea 345/2002 si art.145 alin.8 din Legea 571/2003, taxa pe valoare adăugata de plata, aceasta provenind din taxa pe valoarea adăugata neadmisa la deducere, inscrisa in facturile fiscale de aprovizionare provenite de la SC A SRL J1 si SC B SRL J1, care nu reflecta operatiuni reale si ca urmare nu indeplinesc calitatea de document justificativ conform articolului 6 din Legea 82/1991 modificata si completata.

Au fost calculate dobânzi si penalitati.

Cu adresa din 07.11.2006 Directia Generala a Finantelor Publice J1 - Biroul Juridic a sesizat organele de urmarire penala - Directia de Investigare a Infractiunilor de Criminalitate Organizata si Terorism - Biroul teritorial J1 asupra aspectelor constatate prin procesul verbal din 25.09.2006 incheiat de Activitatea de Control Fiscal J1, ce fac si obiectul raportului de inspectie fiscala din 27.09.2006 in baza caruia s-a emis decizia de impunere din 27.09.2006 contestata.

III. Luand in considerare constatarile organelor de inspectie fiscala, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare in perioada verificata, se retin urmatoarele:

III.1. Referitor la impozitul pe profit, majorarile de intarziere aferente impozitului pe profit, taxa pe valoarea adaugata si majorarile de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala poate solutiona pe fond contestatia, in conditiile in care organele de inspectie fiscala au inaintat organelor de cercetare penala procesul verbal din 25.09.2006, ale carui constatari se regasesc in raportul de inspectie fiscala din 27.09.2006, in baza caruia a fost emisa decizia de impunere contestata.

In fapt, prin raportul de inspectie fiscala din 27.09.2006 incheiat de Activitatea de Control Fiscal J1 s-a efectuat verificarea impozitului pe profit si taxei pe valoarea adaugata aferente perioadelor 01.01.2002-31.05.2006 si respectiv 01.01.2002-31.05.2006, neacordand dreptul de deducere a cheltuielilor si taxei pe valoarea adaugata inscrise in facturile avand inscrisi furnizorii SC F SRL O3 si SC B SRL O3, in baza constatarilor desprinse din raspunsurile primite de la Directia Generala a Finantelor Publice, privind caracterul nereal al aprovizionarilor cu marfuri inregistrate in contabilitate.

Cu adresa din 07.11.2006 Directia Generala a Finantelor Publice J1 - Biroul Juridic a sesizat organele de urmarire penala - Directia de Investigare a Infractiunilor de Criminalitate Organizata si Terorism - Biroul teritorial J1 asupra aspectelor constatate prin procesul verbal din 25.09.2006 incheiat de Activitatea de Control Fiscal J1, care stau la baza emiterii deciziei de impunere din 27.09.2006 contestata, in vederea cercetarii administratorului societatii sub aspectul savarsirii infractiunii prevazute si pedepsite de art.9 din Legea 241/2005 privind prevenirea si combaterea evaziunii fiscale.

In drept, art.184 din Ordonanta Guvernului 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

Suspendarea procedurii de solutionare a contestatiei pe cale administrativă

"(1) Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivată, solutionarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existenta indiciilor săvârşirii unei infractiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra solutiei ce urmează să fie dată în procedură administrativă; [...]

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...]."

Se retine ca intre stabilirea obligatiilor bugetare cu titlu de impozit pe profit prin decizia de impunere din 27.09.2006 emisa in baza constatarilor din raportul de inspectie fiscala din 27.09.2006 si implicit a celor din procesul verbal incheiat la 25.09.2006, contestata de SC X SRL, si stabilirea caracterului infractional al faptelor savarsite exista o stransa interdependenta de care depinde solutionarea cauzei in procedura administrativa.

Aceasta interdependenta consta in faptul ca organele de inspectie fiscala au constatat deducerea de catre societate a cheltuielilor si taxei pe valoarea adaugata din facturile avand inscise la rubrica "furnizor" societatile comerciale F SRL si B SRL, asupra realitatii operatiunilor respective urmand a se pronunta organele de cercetare penala.

Avand in vedere cele precizate mai sus, se retine ca pana la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penala, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor nu se poate investi cu solutionarea pe fond a cauzei, motiv pentru care va suspenda solutionarea contestatiei pe cale administrativa.

In functie de solutia pronuntata pe latura penala, cu caracter definitiv, procedura administrativa va fi reluata in conditiile legii.

III.2. Referitor la penalitatile aferente impozitului pe profit si penalitatile aferente taxei pe valoarea adaugata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor, este investita sa se pronunte daca poate fi analizata pe fond contestatia societatii, in conditiile in care aceste obligatii fiscale nu au fost stabilite prin decizia de impunere din 27.09.2006.

In fapt, penalitatile aferente impozitului pe profit si taxei pe valoarea adaugata, contestate de societate, au fost individualizate prin procesul verbal din 25.09.2006 si raportul de inspectie fiscala din 27.09.2006, incheiate de Activitatea de Control Fiscal J1, fara a fi stabilite in sarcina societatii prin decizia de impunere din 27.09.2006 contestata.

In drept, art.176 alin.2 din Ordonanta Guvernului 92/2003 privind Codul de procedura, republicata, prevede:

"Obiectul contestatiei îl constituie numai sumele si măsurile stabilite si înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu exceptia contestatiei împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.", iar pct.12.1 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului 92/2003, aprobate prin Ordinul Presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala 519/27.09.2005 precizeaza:

"Contestatia poate fi respinsă ca:[...]

c) fiind fără obiect, în situatia în care sumele si măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat [...]".

Intrucat impozitele, taxele si alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc prin decizie de impunere, care constituie titlu de creanta si este susceptibila de a fi contestata si, dupa cum s-a aratat, obligatiile fiscale in cauza nu au fost stabilite prin decizia de impunere din 27.09.2006, urmeaza a se respinge ca fara obiect contestatia privind penalitatile aferente impozitului pe profit si taxei pe valoarea adaugata.

III.3. Referitor la solicitarea contestatoarei privind suspendarea executării deciziei de impunere, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor, se poate investi cu solutionarea cererii, in conditiile in care aceasta nu se afla in competenta sa materiala de solutionare.

In fapt, SC X SRL a formulat cerere de suspendare a executarii deciziei de impunere din 2006 emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala J1, pana la solutionarea contestatiei.

In drept, art.185 alin.1 si alin.2 din Ordonanta Guvernului 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificari si completari, prevede:

"(1) Introducerea contestatiei pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozitiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ 554/2004, cu modificările ulterioare. Instanta competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cautiune de până la 20% din quantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani, o cautiune de până la 2.000 lei."

Se retine ca SC X SRL a depus contestatia la Directia Generala a Finantelor Publice J1 la data de 18.10.2006, ulterior datei de 23.06.2006, data intrarii in vigoare a Legii 158/2006 privind aprobarea Ordonantei de urgentă a Guvernului 165/2005 pentru modificarea Ordonantei Guvernului 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Totodata, la art.14 alin.1 si alin.2 din Legea 554/2004 privind contenciosul administrativ, se prevede:

"(1) În cazuri bine justificate si pentru prevenirea unei pagube iminente, o dată cu sesizarea, în conditiile art.7, a autorității publice care a emis actul, persoana vătămată poate să ceară instantei competente să dispună suspendarea executării actului administrativ până la pronuntarea instantei de fond.

(2) Instanta va rezolva cererea de suspendare, de urgentă, cu citarea părților."

Avand in vedere aceste dispozitii imperative ale legii, cererea SC X SRL de suspendare a executarii deciziei de impunere din 2006 intra sub incidenta prevederilor Legii 554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Directia generala de solutionare a contestatiilor nu se poate investi cu solutionarea acestei cereri, neavand competenta materiala.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art.176, art.184, 185 si art.186(4) din Ordonanta Guvernului 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata si pct.12.1 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului 92/2003, aprobate prin Ordinul Presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala 519/27.09.2005, se

DECIDE

1.Suspendarea solutionarii cauzei pentru impozitul pe profit, majorarile de intarziere aferente impozitului pe profit, taxa pe valoarea adaugata, majorarile de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, pana la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penala, procedura administrativa urmand a fi reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea, in conditiile legii, conform celor retinute prin prezenta decizie.

Transmiterea dosarului organului de inspectie fiscala urmand ca la incetarea motivului care a determinat suspendarea sa fie inaintat organului competent conform legii, pentru solutionarea cauzei in functie de rezolvarea laturii penale.

2.Respingerea ca fara obiect a contestatiei privind penalitatile aferente impozitului pe profit si penalitatile aferente taxei pe valoarea adaugata.

3.Constatatarea necompetentei materiale a Directia generale de solutionare a contestatiilor in ceea ce priveste cererea SC X SRL de suspendare a executarii deciziei de impunere din 27.09.2006 emisa de Activitatea de Control Fiscal J1, solutionarea acestei cereri fiind de competenta instantei judecatoresti.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel, in termen de 6 luni de la comunicare.